

ger en enstemmig Indstilling fra hele Udvalget med kun 4 mindre betydningsfulde Ændringsforslag. Maa jeg rette en Tak til hver enkelt baade i og udenfor Udvalget, som har bidraget til, at dette gode Resultat kunde naas, og til enhver, der fremdeles vil være med til at virke for, at Lovforslaget vil faa en let Gang gennem Tinget og blive enstemmigt vedtaget ogsaa af dette høje Ting og dermed gaa ud i det praktiske Liv som Lov med de bedste Betingelser for at blive modtaget med Velvillie af de Folk, for hvem det er bestemt. Dermed tør vi haabe paa, at det vil komme til at virke paa en heldig Maade.

Jeg skal derefter gaa over til ganske kort at omtale de enkelte Ændringsforslag, Udvalget har stillet. Det første Ændringsforslag er stillet til § 5. Det hedder nemlig i 3die Stykke af § 5: „Bliver en ugift Medhjælperse frugtsommelig og godtgør, at hun skal indgaa Ægteskab inden Udløbet af Tjenestetiden, skal hun være berettiget til at opsiges Tjenesteforholdet senest den 15. i en Maaned til Ophør den 1. i den følgende Maaned“. Det har stødt Medlemmer af Udvalget, at Bestemmelsen er formet paa denne Maade. Man anerkender det berettigede i, at en ugift Medhjælperse, som er kommet i den Omstændighed, faar Ret til at gifte sig inden Udløbet af Tjenestetiden, men man har dog ikke villet anvise dette som en Vej til at opnaa at forlade Tjenesten i Utide, og det er jo det, man har gjort, som Forslaget er formet. Udvalget har derfor ment hellere at ville give en almindelig Tilsladelse til, at enhver ugift Medhjælperse, der skal giftes og kan godtgøre det, kan blive fri for Tjenesten. Man har da foreslaaet, at Ordene: „Bliver en ugift Medhjælperse frugtsommelig og godtgør“, ændres til: „Godtgør en ugift Medhjælperse“.

Det næste Ændringsforslag er stillet til § 8. I Slutningen af § 8, 1ste Stykke, findes der en saalydende Bestemmelse: „Findes Værelset i en Staldbygning, skal der til Værelset være en af Stalden uafhængig Indgang“. Dette sigter til det uheldige Forhold, som tidligere var ret almindeligt ude omkring paa Landet og desværre ikke er helt forsvundet endnu, at Karlekammeret var i umiddelbar Forbindelse med Stalden, saaledes at man kunde træde lige fra Stalden ind i Karlekammeret. At det kunde være et uheldigt Forhold, er noget, der ikke behøver nærmere at paavises, og det har der heller aldrig

hersket nogen Uenighed om blandt dem, der har haft med Lovforslaget at gøre i Rigsdagen. Men som det udtrykkes her: „en af Stalden uafhængig Indgang“ kunde det forstaas saadan — det har der været udtalt Frygt for —, at man overhovedet ikke maatte have Adgang fra Stalden til Kammeret, men skulde udenom i det fri, og Meningen har dog været — det har der ogsaa været Enighed om i Udvalget —, at naar der var et Forværelse mellem Stalden og Værelset, kunde det passere. Derfor har man foreslaaet at forandre Ordene: „skal der til Værelset være en af Stalden uafhængig Indgang“ til: „maa der ikke være direkte Indgang fra Stalden“. Derved bliver det muligt at have Adgang til Stalden, men det skal ske gennem et Mellemværelse, en Forstue, eller hvad man nu vil kalde det.

Det tredje Ændringsforslag er stillet til § 19. Denne Paragrafs 1ste Stykke lyder saaledes: „Børn maa ikke anvendes til Arbejde i den Tid, de skal søge Skolen eller Konfirmationsforberedelse“. Nu foreslaar Udvalget, at Ordet „Konfirmationsforberedelse“ erstattes med Ordet „Konfirmationsundervisningen“, og at der tilføjes: „og skal have den fornødne Tid til Forberedelse hertil“. Derom har der ingen Uenighed været, og jeg antager for øvrigt, man vilde have forstaaet, uden at det blev udtrykkelig indført i Loven, at de skal have den fornødne Tid.

Det fjerde Ændringsforslag er Ændringsforslaget til § 32. § 32, der omhandler Kostpenge, lyder saaledes: „De i Loven omhandlede Kostpenge fastsættes i Mangel af mindelig Overenskomst efter Rettens Skøn under Hensyntagen til Tjenesteforholdets Beskaffenhed og de stedlige Forhold, dog ikke under 1 Kr. om Dagen“. Nu er Hovedregelen den, at de fastsættes efter mindelig Overenskomst og ellers efter Rettens Skøn, og indenfor Udvalget er ogsaa fra enkelte Sider den Mening gjort gældende, at der ingen Nødvendighed var for at ændre „1 Kr.“ til „1 Kr. 50 Ø.“, som Udvalget nu foreslaar; men da der er udtalt Frygt for, at det i Loven fastsatte Beløb 1 Kr. som Minimum skulde blive Maksimum, er Udvalget enedes om at foreslaa at ændre 1 Kr. til 1 Kr. 50 Ø.

Jeg har dermed gennemgaaet de faa og mindre betydende Ændringsforslag og skal slutte med paa Udvalgets Vegne at anbefale Lovforslaget med de nævnte fire Ændringer til det høje Tings Vedtagelse og hurtige Behandling.